

Трагична судбина српског народа у овом времену последица је србифобије, која је угаони камен новог свјетског (антихришћанског) поретка. Актуелни режим у Подгорици жели да изведе Црну Гору из источно-православног цивилизацијског круга, коме припада више од хиљаду година, и да јој наметне западно-римокатолички културолошки образац, што је још 1991. у интервјуу „Гласу концила“ (званичном гласилу Римокатоличке цркве у Хрватској) разрадио тада водећи црногорски идеолог, оснивач Дукљанске академије, а данас истакнути члан ЦАНУ, Јеврем Брковић. Он је, између осталог, истакао: „Ја сјутра на том дивном нашем Јадранском мору, поморју и узморју, видим једну будућу медитеранску, јадранску унију, коју ће чинити Албанија, Црна Гора и Хрватска“.

Ради се, дакле, о „душевном прерађивању“ Црне Горе и конструкцији новог идентитета. Уосталом, из Ђукановићевог најближег окружења је недавно лансирана теза да ће највећи успјех савремене Црне Горе бити њено увлачење у НАТО и радикалан отклон од православља.

Овако др Будимир Алексић, руководилац недавно основаног Института за српску културу у Црној Гори, за „Новости“ коментарише амбијент у којем егзистира српски народ у Црној Гори.

На питање како одбрани српски идентитет и културу, одговара да је за то најбољи лијек оснивање културних установа, које се баве истраживањем и презентовањем богатог културног и духовног наслеђа.

„Познато је да се историјска и национална свијест најсигурније и најтрајније чувају у културним институцијама. То су, уосталом, знали још почетком 19. вијека Срби у Аустроугарској, па једне стране, а с друге културоцидног затирања и елиминације. Тако се српски језик, којим се на овим просторима говори од памтивека, преименује у тзв. црногорски, а ћирилично писмо се протјерује из државних институција и јавне свијести“, казао је Алексић.

– Фалсификује се и манипулише и Његошевим дјелом?

Тако је. Његово дјело се черечи и фалсификује, а све под фирмом „новог читања“. Заправо, Његошево дјело је постало предмет политичких манипулација протагониста црногорског сепаратизма. Њихов захтјев да се редефинише тумачење поезије и Његошевог дјела уопште, треба посматрати у оквирима једне шире стратегије, чији је циљ да се потре цјелокупна историја, традиција и меморија Црне Горе, и наметање новог идентитета Црногорцима: умјесто српског и православног, жели им се наметнути нови „црвено-хрватски“ идентитет. То је данас државни пројекат. Суштина те конструкције је у ставу да су Црногорци по националности били Црвени Хрвати, који су исповедали католичку вјеру, а које је „поправославио“ и „посрбио“ Свети Сава, а ту његову делатност су наставили и развијали Петровићи, а посебно Његош. За црногорске сепаратисте и неке исламске кругове у Црној Гори, Његош је „геноцидни песник и идеолог етничког чишћења“.

– Како зауставити дукљанску лажну историографију, језике?

То се може (и мора) зауставити одлучном борбом за очување властитог идентитета, за очување традиционалних вриједности и успостављање слободе и демократије у Црној Гори. Та се борба мора водити и у Скупштини Црне Горе, и у медијима, и уз помоћ културних установа. Сменом актуелног режима, који спроводи дукљанскомонтенегрински идеолошки пројекат, и успостављањем демократског поретка, који би гарантовао слободу научног стваралаштва и спровео деполитизацију образовног система, била би заустављена дукљанска хистерија и све друге аномалије.

(Новости)

